

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.346/3
van 27 november 2012

over

een ontwerp van ministerieel besluit 'tot vaststelling van de subsidiabele uitgaven voor de oproep voor de indiening van aanvragen voor de toekenning van investeringssubsidies aan vergunde toeristische logiezen om gebouwen, installaties, inrichtingen en voorzieningen op te richten of te moderniseren voor het jaar 2013'

Op 8 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot vaststelling van de subsidiabele uitgaven voor de oproep voor de indiening van aanvragen voor de toekenning van investeringssubsidies aan vergunde toeristische logiezen om gebouwen, installaties, inrichtingen en voorzieningen op te richten of te moderniseren voor het jaar 2013’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 27 november 2012. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 november 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt, enerzijds, tot het bepalen van de categorieën vergunde toeristische logiezen die in het jaar 2013 in aanmerking komen voor investeringssubsidies om gebouwen, installaties, inrichtingen en voorzieningen op te richten of te moderniseren, en die daartoe in de oproep tot het indienen van aanvragen tot het bekomen van zulke subsidies zullen worden vermeld (artikel 1) en, anderzijds, tot het bepalen van de subsidiabele uitgaven die voor die categorieën (hotels en gastenkamers) in aanmerking worden genomen (artikelen 3 en 4). Voorts wordt bepaald dat per vergund logies slechts één subsidieaanvraag en één uitbetalingsaanvraag kan worden ingediend (artikel 2).

3.1. Luidens artikel 25 van het decreet van 10 juli 2008 ‘betreffende het toeristische logies’ bepaalt de Vlaamse Regering de voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en het uitbreiden van bestaand toeristisch logies en het bouwen of het aanleggen van nieuw toeristisch logies.

Artikel 1, § 1, van het ter uitvoering van het genoemde artikel 25 genomen besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 ‘tot vaststelling van de voorwaarden waaronder investeringssubsidies kunnen worden toegekend aan toeristische logiezen’ bepaalt dat intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Toerisme Vlaanderen”, binnen de perken van de begrotingskredieten, na een oproep tot indiening van aanvragen, investeringssubsidies kan toekennen aan vergund toeristisch logies om gebouwen, installaties, inrichtingen en voorzieningen op te richten of te moderniseren, alsook voor het ereloon met betrekking tot die werken.

In artikel 1, § 3, van het genoemde besluit worden de soorten aankopen of werken bepaald waarop de subsidiabele uitgaven betrekking moeten hebben (eerste lid) en wordt de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme (hierna: de minister) gemachtigd om, na advies van het adviescomité van het toeristische logies, de subsidiabele uitgaven nader te bepalen; hij kan die subsidiabele uitgaven per oproep wijzigen (tweede lid). De subsidiabele uitgaven kunnen verschillen naargelang de categorie of de subcategorie van toeristische logiezen (derde lid). Het is in het tweede lid dat (de rechtstreekse) rechtsgrond wordt gezocht voor het ontworpen besluit.

3.2. Vraag is evenwel of de bij artikel 1, § 3, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 verleende delegatie inhoudt dat de minister voor een oproep kan bepalen dat slechts voor bepaalde categorieën van toeristische logiezen subsidies worden verleend.

Een eerste element van de delegatie betreft het nader bepalen van de subsidiabele uitgaven. Dat element slaat slechts op het specificeren van de verschillende uitgaven die zijn

opgesomd in artikel 1, § 3, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011, en heeft dus zeker geen betrekking op het bepalen van de categorieën van toeristische logiezen die voor subsidiëring in aanmerking komen.

Een tweede element van de delegatie betreft het wijzigen van de subsidiabele uitgaven per oproep. Hierdoor wordt weliswaar een differentiatie mogelijk tussen de onderscheiden oproepen, maar het kan worden betwijfeld – al is de draagwijdte van de zinsnede “en kan die per oproep wijzigen” niet duidelijk en bijgevolg voor interpretatie vatbaar – of zulks ook insluit dat bepaalde categorieën van toeristische logiezen voor een bepaalde oproep kunnen worden uitgesloten, temeer nu in artikel 1, § 3, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 enkel gewag wordt gemaakt van *verschillen* tussen de subsidiabele uitgaven naargelang de categorie of subcategorie van toeristische logiezen. Ook dient ermee rekening te worden gehouden dat delegaties aan ministers beperkt dienen te blijven tot maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard en in het licht van dat beginsel dienen te worden geïnterpreteerd. In advies 50.033/1/V van 9 augustus 2011 over het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011, werd overigens aan dit beginsel herinnerd (opmerking 7). Om gevolg te geven aan dat advies werd de delegatie aan de minister ingeperkt; in dat licht zou het paradoxaal zijn thans aan de delegatie aan de minister een beleidsmatig nog verregaandere draagwijdte te geven dan ze oorspronkelijk had.

De Raad van State dient derhalve een voorbehoud te maken omtrent het voorhanden zijn van voldoende rechtsgrond om, in het raam van de oproepen tot het indienen van aanvragen tot het bekomen van investeringssubsidies voor toeristisch logies, bepaalde categorieën van die logiezen uit te sluiten. Het is onder dat voorbehoud dat het ontwerp verder wordt onderzocht.

3.3. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat per vergund logies slechts één subsidieaanvraag en één uitbetalingsaanvraag kan worden ingediend. Dat artikel heeft geen betrekking op het bepalen van de subsidiabele uitgaven en past niet in de bevoegdheid die in artikel 1, § 3, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 wordt verleend aan de minister. Ministers beschikken niet over een algemene uitvoeringsbevoegdheid zoals de Vlaamse Regering die wel heeft op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, zodat artikel 2 van het ontwerp ook niet op dat artikel, gelezen in samenhang met artikel 1, § 3, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011, kan worden gesteund.

De gemachtigde beaamt dat voor artikel 2 van het ontwerp geen rechtsgrond kan worden gevonden. Dat artikel dient dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

4. In het tweede lid van de aanhef kan nog meer precies worden verwezen naar artikel 1, § 3, *tweede lid*, van het erin vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT